

Տ. ՊԵՏՐՈՍ ՔԱՎԱՆԱ ԵԶԵԿՅԱՆԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՔԱՐՈԶԸ ԽՈՍՎԱԾ ԵՐԵՎԱՆԻ Ս. ԶՈՐԱՎՈՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

(13 հոկտեմբերի 2002 թ.)

Միրելի բարեպաշտ հավատացյալներ ի Քրիստոս.

Մյուրի բերկրանքով և Աստծո ողորմությամբ այսօր կանգնելով Սուրբ Խորանին, գոհությամբ և փառք եմ մատուցում ամենակալ և բարձրյալ Տիրոջ՝ Իր սպասավորը կոչելու և այսօրվան արժանի դարձնելու համար:

40 օրեր առաջ Ս. Աստվածածնի Գոյու գյուղի Կոնստանտին, Աստծո կամքով և Ն. Ս. Օ. Ս. Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի օրհնությամբ ու բարձր փնտրմանությամբ, Արմավիրի թեմի բարեխնամ առաջնորդ Գերաշնորհ Ս. Սիոն եպս. Աղամյանի ձեռամբ Մայր Աթոռի 8 միաբան սարկավագներս, ծուր դնելով Միաձնաչ Տաճարի Սուրբ Խորանի առջև, արժանացանք քահանայական սրբազան կոչմանը: Օծվելով՝ հանձն առանք մինչև ի մահ ծառայել հայ ժողովրդին, մեր Մայր Եկեղեցուն, ինչպես նաև հավատարիմ մնալ առաքելափաստաբար կանոններին և լինել մշակներ «Առանց ամօթյոյ» (Բ Տիմ. Բ 15):

Այսօր, 40-օրյա աղոթքի, խղկման շրջանն անցկացնելուց հետո, ահա ցնծում և հրճվում է իմ հոգին «Տիրոջով, որովհետև Նա ինձ փրկության զգեստ և ուրախության պարմունքն հագցրեց» (Եսայի ԿԱ 10):

Եվ ահա այսօր անդրանիկ Ուխտի Պատարագս եմ մատուցում Ս. Զորավոր հրաշակները եկեղեցու խնկաբույր կամարների ներքո, որը նաև իմ հոգու ծննդավայրն է եղել, ուր 8 տարիներ առաջ մկրտվել և սկսել եմ իմ ծառայության առաջին քայլերը:

Այս պարեմ առիթով, որդիական խոնարհությամբ իմ երախտագիտությունն ու շնա: հա: կալությունն եմ հայտնում Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին՝ Ն. Ս. Օ. Ս. Տ. Գարեգին Բ Վեհափառ Հայրապետին, ով 8 տարիներ շարունակ իր հայրական հոգաբարության, հոգևոր դաստիարակության ու խնամքի ներքո կրթել ու ոգեշնչել է մեզ:

Ցանկանում եմ երախտագիտության խոսքս հղել Արմավիրի թեմի առաջնորդ Ս. Սիոն եպս. Աղամյանին, որի ձեռամբ և Սրբալույս Մյուռնի հեղումով Սուրբ Հոգու շնորհները փոխանցվեցին մեզ՝ պարգևելով նոր ծնունդ և նոր կյանք:

Շնորհակալությունս նաև Գևորգյան Հոգևոր Ծեմարանի և Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցի անցյալի և ներկայի տեսչական և դասախոսական կազմերին, որոնք իրենց անխնայ նվիրումով պարարաստեցին մեզ՝ որպես վաղվա հոգևորականներ:

Շնորհակալությունս Մայր Աթոռի լուսարարապետությանը՝ ի դեմս լուսարարապետի պաշտոնակատար Ս. Արտակ վրդ. Տիգրանյանի, Մայր Աթոռի միաբանությանն ու ողջ ուսանողությանը, որոնց հետ ապրեցիք, ծառայեցիք այս տարիներին:

Երախտագիտությունս նաև Արարարյան Հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդ Ս. Նավասարդ եպս. Կճոյանին, որի փնտրմանությամբ այսօր իրականացավ 8 տարիների երազանքս, այն է՝ Պատարագ մատուցել այս Սուրբ Խորանում:

Սիրելի՛ բարեպաշտ հավաքացյալ քույրեր և եղբայրներ, աղոթեցնե՛ք իմ և օծակից եղբայրներիս համար, որպեսզի մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ վկաները լինենք և անդադրում չկորցնենք ծառայենք մեր ժողովրդին, որպեսզի երբեք չջեղվենք Քրիստոսի արդարության լուսեղեն և սրբազան ճանապարհից:

*«Հոգի Տեսուն ի վերայ իմ,
վասն որոյ և օծ իսկ զիս...»:*
(Ղուկ. Դ 18):

«Յանուն Հոր և Որդոյ և Հոգոյն Սրբոյ. Ամէն».

Մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսն Իր քարոզությունն սկսեց Գալիլիայի Նազարեթ քաղաքից, ուր մեծացել և դաստիարակվել էր: Հիսուս մի անգամ, սովորության համաձայն, գնաց ժողովարան և բացելով Եսայա մարգարեությունն՝ ընթերցեց հետևյալ տողերը.

«Տիրոջ Հոգին իմ վրա է, դրա համար իսկ օծեց ինձ, ինձ ուղարկեց աղքատներին ավերարանելու, սրտով բեկյալներին բժշկելու, գերիներին ազատում քարոզելու և կույրերին՝ տեսողություն, կեղեքվածներին ազատ արձակելու, Տիրոջն ընդունելի փարին հռչակելու» (Ղուկ. Դ 18-19, Կեն նաև Եսայի ԿԱ 1-2):

Արդարև, անհնար է բացատրել Հիսուսի ավերարանական հաղթանակն ընդդեմ աշխարհի, եթե չընդունենք, որ Տիրոջ Հոգին Իր վրա էր:

Մեծ և անպարմելի են Աստծո գործերն ու խորն են Նրա խորհուրդները: Մեզանից ոչ ոք չի կարող խորհել կամ լեզվով ճառել Նրա մասին, որովհետև անճառելի է:

Հիսուս Քրիստոս Սուրբ Կույս Մարիամից մարդկային մարմին առավ և բնակվեց մեր մեջ, որպեսզի մենք բոլորս տեսնենք Հոր Միածնի փառքը, Նա, Ով եկել էր քարոզելու, ավերարանելու Աստծո արքայությունը և հատկապես ուղարկվեց բժշկելու հիվանդներին ու փրկելու սրտով բեկյալներին: Ինչպես Ինքն էր ասում. «Առողջներին բժշկե՛ք և, այլ հիվանդներին... քանզի ես արդարներին կանչելու չեմ եկել, այլ՝ մեղավորներին» (Մաթ. Թ 12-13):

Նույնն է և այսօր: Ծափերն իրենց արդար և առողջ են կարծում և մրաժում, թե բնավ Աստծո ու նրա փրկության կարիքը չեն զգում և առհասարակ չեն էլ ցանկանում ճանաչել:

Նա ի լրումն ժամանակի եկավ աշխարհ՝ որպես միջորդ եկավ մեզ, մեր աչքերի տեսության համար, որպեսզի հավաքքի լույսով հավաքանք Միածին Որդուն և ժառանգենք երկնքի արքայությունը:

Հովհան Ոսկեբերանն ասում է. բժիշկը չի գալիս այն ժամանակ, երբ հիվանդությունը բարդություն է առաջացրել, քանի որ այդ դեպքում անօգուտ է նրա փված դեղը, այլ երբ նոր է սկսում հիվանդությունը՝ բարդությունները կանխելու համար:

Մրանով է արքահայտվում Աստծո մեծագույն սերը՝ Իր իսկ սրբեղծած, բայց և անհնազանդ ժողովրդի հանդեպ. «Քանզի Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչև իսկ Իր Միածին Որդուն փվեց, որպեսզի ով Նրան հավատում է, չկորչի, այլ ընդունի հավիտենական կյանքը» (Կեն Հովհ. Գ 16-18):

Սիրելիներ, Հիսուս Քրիստոս, Աստուծոյ որդի իմաստութիւնն ու գործութիւնն ունենալով, ուղարկվեց մեզ փրկելու: Նա շրջում էր մարդկանց մեջ և Իր կատարած հրաշագործութիւններով հաստատում, որ Աստուծոյ է գործում երկրի վրա:

«Ես և Իմ Հայրը մի ենք, ով Ինձ պեսսով, պեսսով և Իմ Հորը, որ երկնքում է» (հմմտ. Նովի. Ժ 30):

Այս խոսքերը վկայում են, որ Նա Տիրոջ Հոգով արդեն իսկ օժկած էր և եկել էր մարդկութեանը փրկելու համար՝ անհատական մահովանի: Աստուծոյ ամենակարող է, և Նա գործութիւնը երբեք չի սպառնում և փրկարանում, հետևաբար այն միշտ գործում է երկրի վրա:

Մինչ Քրիստոս, մարդիկ բնութեան երկայնքով (արեւակ, լուսին, աստղեր, քամի և այլն) և իրենց պարտաւարած ձեռնակերպ կոտորելին էին պաշտում ու երկրպագում, սակայն երբ ճշմարիտ Աստուծոյ Հիսուս Քրիստոսին պեսսան, Նրան սկսեցին երկրպագել:

Մարդիկ զանազան մեղքերով հիվանդացել էին, և ոչ մի մարդ չէր կարող արդարանալ և փրկվել մեղքերից: Քրիստոս էր անմեղ Իր բնութեամբ, որ եկավ փրկելու մարդկանց: Աստուծոյ միջնորդների (Հրեշտակներ) միջոցով չփրկեց աշխարհը, այլ ինքը՝ Տերը եկավ՝ սրբեց մեզ մեր մեղքերից և փրկեց համարձակական կործանումից:

Սաղմոսն ասում է. «Երանի նրան, ում մեղքերին թողութիւն տրվեց» (հմմտ. Սաղմ. 144 1):

Նա ցույց տվեց Իր մեծագոյն սերը՝ խաչի վրա թափելով Իր Սուրբ Արյունը, մեզ փրկեց մահական գերութիւնից: Տերը բոլոր առաքիկութիւնների աղբյուրն է: Այս առաքիկութեան վրա է խարսխված Հիսուսի վարդապետութիւնը: Մա մեծ գոհաբերութիւն ու նվիրում էր հանդէպ մարդը, որն իրագործեց մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոս՝ Տիրոջ Սուրբ Հոգով լցված:

Նա Սուրբ Հոգու այս շնորհները հեղեց Իր առաքյալների վրա՝ տալով նրանց իշխանութիւն՝ ջախջախելու օձերի և կարիճների գլուխները: Ահա այդ շնորհներն էլ դարերի ընթացքում փոխանցվեցին մեզ՝ հոգևորականներին:

Սիրելի՛ հավատարացյալներ, այսօր Տիրոջ Սուրբ Հոգով օժկած՝ կանգնած ենք ձեր առջև այս Ս. Խորանին և համարձակվում ենք մտաբանալ Քրիստոսի Ս. Մարմնին ու Արյունը:

Այսօր էլ կարծես ավետարանական նույն այդ ժամանակները լինեն: Մարդիկ ուրում, խմում են, հուսահատված են, ոչ հավատում և ոչ վարահում են մեկմեկու և նույնիսկ չգիտեն, թե ինչ է լինելու իրենց վերջը: Սակայն Քրիստոս Իր գալստեամբ դարման եղավ մարդկութեան վերքերին, փրկեց գեհենի կրակից: Նա Իր փրկագործ փրկութեամբ բազում բժշկութիւններ գործեց և վերացրեց մեզ տրված այն անեծքը, թե «թող անիծյալ լինի երկիրը» (Ծննդ. Գ 17), և մարդկանց հոգին փրկեց դժոխքից:

Մեղքը, որ մտնել էր աշխարհ Ադամի միջոցով, Նա Իր խաչով և Հարութեամբ ավերեց դժոխքի դռները և հանեց, ազատեց մարդկանց հոգիներն այնպէղից: Սրանով մահը պարտվեց: Ինչպէս Պողոս առաքյալն է ասում Օվսե մարգարէի հետևողութեամբ. «Ո՛ր է մահ, քո հաղթութիւնը, ո՛ր է գերեզման, քո խաթոցը» (Ա Կորնթ. ԺԵ 55): Սրանով Հիսուս դարապարտեց աշխարհի իշխանին:

Ավարտելով մեր խոսքը, ասենք, որ Աստուծոյ Որդին, Սուրբ Հոգով օժկելով, իջավ երկիր մեր փրկութեան համար, դրվեց մտորի մեջ, խանձարուրով պատվեց: Շրջեց երկրի վրա և

քարոզեց, չարչարվեց, խաչվեց, երրորդ օրը հարություն առավ մեռելներից, իջավ և ավերեց դժոխքը, որով ազապեց մարդկանց սապանայի և մահվան ճիւղաններից: Սրանով իսկ հաղթեց աշխարհի իշխանին: Նա լույս էր, որ ծագեց խավարի մեջ: Որպես Արեգակ Սուրբ Հոգու միջոցով մեզ լուսավորեց և առաջնորդեց անհավարությունից դեպի հավաքը, արգիւթությունից դեպի ճշմարիտ գիւրություն, մեղքերից դեպի արդարության լույսը: Հիսուս փրկեց մարդկությանը, սապանայի՝ բանսարկուի բարկությունից ազապեց, աշխարհը փրկեց, բարի գործերի կարարումը պահանջեց. «Բարիք գործեցեք»:

Սաղմոսն ասում է. «Առաքեաց զԲան Իր եւ բժշկեաց զնոսա, եւ փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց» (Սաղմ. ԾԶ 20):

«Լոյսն ի խաւարի անդ լուսաւոր է եւ խաւար նմա ոչ եղեւ հասու» (Հովի. Ա 5): Փառք եւ, Աստուծոյ. «Ջի պեսին աչք մեր զփառս Բո Տէր եւ փրկութիւն մեր»:

Մենք բոլորս այսպէս ենք եկել Տիրոջ Հոգով առաջնորդված, որովհետեւ, ըստ Պողոս առաքյալի, ոչ ոք չի խոստովանում Հիսուսին որպէս Աստուծոյ, եթէ Տիրոջ Հոգին նրա վրա չիկնի (տես Հռոմ. Ը 1-10):

Ուրեմն, սիրելի հավաքացյալներ, գորացե՛ք Սուրբ Հոգով և քաջությամբ գոյեալնդեք աշխարհի փորձությունների դեմ, քանզի Նա, Ով Իր Հոգով ուժ րկեց Իր աշակերտներին՝ ասելով, թէ այսուհետեւ մի՛ երկնէք, որովհետեւ «Ես ձեզ հետ եմ բոլոր օրերում՝ մինչև աշխարհի վախճանը» (Մարթ. ԻԸ 20): Նա պիտի գորացնի ձեզ Իր Հոգով և առաջնորդի դեպի հավերժություն:

Եկե՛ք՝ հետևենք Պողոս առաքյալի խոսքին, թէ Տիրոջ Հոգին ընդունելով մեր սրտերում՝ կլինենք Աստուծոյ Որդիներ: Դրանով իսկ կլինենք ժառանգորդը երկնքի արքայության և ժառանգակից Բրիստոսին և հաղորդ կդառնանք Աստուծոյ Որդու չարչարանքներին ու կարծանանք Նրա Փառքին, քանի որ Նրան է իշխանությունը, փառքը և պատիվը, այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից:

Ուստի այս անհուն սիրտ և զոհաբերության համար, որը պարգևեց մեր այս հողեղեն բնությանը, եկե՛ք՝ բոլորս միանանք երկնային գորբերի, այսինքն՝ հրեշտակների և սրբերի դասին, բարեբանություն և փառք մատուցենք Հորը բարձունքներում՝ մարմնացյալ Իր Որդու և գործակից Սուրբ Հոգու հետ այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. Ամեն:

«Շնորհք Տեսան Մերոյ եւ Փրկչին Յիսուսի Բրիստոսի եղիցի ընդ ձեզ եւ ընդ առնենեսանդ. ամէն»: